

“THẤY ĐÚNG PHẢI BẢO VỆ, THẤY SAI PHẢI ĐẤU TRANH” - TỪ CHỈ DẪN CỦA CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH ĐẾN RÈN LUYỆN BẢN LĨNH CỦA ĐỘI NGŨ CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN HIỆN NAY

NGUYỄN THỊ THU HUYỀN*

Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn chăm lo giáo dục, rèn luyện bản lĩnh cho đội ngũ cán bộ, đảng viên, để họ trở thành “những kiểu mẫu tốt”, những nhân tố tích cực dám đấu tranh với những biểu hiện sai trái; từ đó, góp phần nâng cao bản lĩnh chính trị của Đảng, để Đảng vững vàng vượt qua mọi khó khăn, thách thức. Những chỉ dẫn sâu sắc của Người luôn được Đảng ta kế thừa và vận dụng sáng tạo trong xây dựng đội ngũ cán bộ của Đảng vừa “hồng”, vừa “chuyên”.

Những chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh về bản lĩnh “Thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh” của đội ngũ đảng viên

“Thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh” - Một biểu hiện về bản lĩnh người đảng viên.

Chủ tịch Hồ Chí Minh không đưa ra một định nghĩa riêng về bản lĩnh “thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh”, mà tùy điều kiện, hoàn cảnh, đối tượng, Người nêu những ý kiến cụ thể, những so sánh phù hợp để mọi người dễ hiểu, dễ hình dung thể nào là bản lĩnh ấy của người đảng viên.

Trong tác phẩm *Đường Cách mệnh*, Chủ tịch Hồ Chí Minh so sánh “... một người cách mệnh có gan, hơn một ngàn người vô chí”⁽¹⁾ để chỉ những người dân Pháp có thể đứng

lên làm cách mạng tư sản Pháp thành công trong khi lương thực ít, súng ống thiếu, gày guộc, bụng đói... chỉ bởi họ “có gan”, nghĩa là họ dám hy sinh, dám đấu tranh. Đối với đội ngũ cán bộ, đảng viên của Đảng, Chủ tịch Hồ Chí Minh thường dùng từ “có gan”, “dám”, “dũng khí”, “dũng cảm”... để nói về bản lĩnh. Trong tác phẩm *Sửa đổi lối làm việc* (tháng 10-1947), lần đầu tiên Chủ tịch Hồ Chí Minh chính thức phân tích, giải thích và chỉ ra cách xử lý công việc của một người cán bộ, đảng viên có bản lĩnh: “... cách tổ chức và cách làm việc nào không hợp với quần

* TS, Viện Hồ Chí Minh và các lãnh tụ của Đảng, Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

(1) Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2011, t. 2, tr. 294

chúng thì ta phải có gan đề nghị lên cấp trên đề bỏ đi hoặc sửa lại. Cách nào hợp với quần chúng, quần chúng cần, thì dù chưa có sẵn, ta phải đề nghị lên cấp trên mà đặt ra⁽²⁾. Nghĩa là, nếu thấy chính sách, cách làm không hợp thì người cán bộ, đảng viên phải “có gan” đề nghị sửa bỏ, còn khi thấy chính sách, cách làm đúng và cần thiết thì phải “có gan” đề nghị cấp trên ban hành để thực hiện; thậm chí, “Nếu cần làm thì cứ đặt ra, rồi báo cáo sau, miễn là được việc⁽³⁾”. Để cho rõ hơn, Người còn so sánh họ với những người “chi biết khư khư giữ nếp cũ. Cái không hợp cũng không dám sửa bỏ, cái cần thiết cũng không dám đặt mới./ Đó là vì thói không phụ trách “quá hữu”, gặp sao hay vậy⁽⁴⁾”, nghĩa là có thái độ mặc kệ, đúng sai gì cũng không lên tiếng, miễn sao không ảnh hưởng đến mình.

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, đảng viên có bản lĩnh là những người dũng cảm, gan góc, “... gặp việc phải có gan làm. Thấy khuyết điểm có gan sửa chữa⁽⁵⁾”, mạnh dạn, thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh, dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm trước những quyết định cũng như hành động của mình, nhằm đem lại lợi ích cho tập thể, tổ chức và cho nhân dân; bởi lẽ, người lãnh đạo có bản lĩnh thì mới dám xây dựng cái mới, xóa bỏ cái cũ lỗi thời, lạc hậu. Người cho rằng, những người đã “có gan” như vậy sẽ không e sợ bất kỳ việc gì, cho dù đó là việc khó, việc khổ hay trước áp lực thế lực cường quyền và “... việc gì là việc phải họ đều làm được⁽⁶⁾”.

Tuy nhiên, Người cũng nhấn mạnh, “có gan” không có nghĩa là làm vội, làm ẩu, làm liều; mà trước khi tiến hành, ta phải xem xét cho rõ ràng mọi mặt, mọi phương diện, trong mọi mối quan hệ, “... cần phải phân tách rõ ràng cái có sai lầm, phải xét kỹ lưỡng việc

nặng hay nhẹ⁽⁷⁾”, tức là phải xem xét toàn diện rồi mới xác định phương pháp tiến hành công việc, cách thức đấu tranh với sai lầm, khuyết điểm sao cho phù hợp.

Vì sao thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh?

Chủ tịch Hồ Chí Minh từng phê bình biểu hiện của một số cán bộ, đảng viên thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh, “... ai có khuyết điểm cũng không dám phê bình⁽⁸⁾”; những cán bộ “Nghe những lời bình luận không đúng, cũng làm thính, không biện bác. Thậm chí nghe những lời phản cách mạng cũng không báo cáo cho cấp trên biết. Ai nói sao, ai làm gì cũng mặc kệ⁽⁹⁾” miễn sao không ảnh hưởng đến mình. Những người này có chung đặc điểm là ngại va chạm, né đấu tranh, “mũ ni che tai”, “dĩ hòa vi quý”, có tư tưởng cầu an, sợ trách nhiệm, sợ liên đới, sợ mất lòng... Nguy hại hơn là tình trạng một bộ phận cán bộ, đảng viên “Thấy những việc có hại đến dân chúng cũng mặc kệ, không khuyên răn, không ngăn cản, không giải thích⁽¹⁰⁾”, mà Chủ tịch Hồ Chí Minh đã liệt vào nhóm những biểu hiện của “bệnh cá nhân”. Cán bộ, đảng viên mắc căn bệnh này chỉ tôn thờ lối sống thực dụng, trong tiếp xúc, giải quyết công việc hàng ngày với nhân dân; bệnh này thể hiện qua hành vi, cử chỉ không thân thiện, không văn hóa, sự thờ ơ, dửng dưng trước khó khăn, mất mát của người dân.

Nói tóm lại, cán bộ, đảng viên thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh sẽ có tác hại: *Một mặt*, ở phạm vi nhỏ, khi thấy sai không phê bình, không thẳng thắn góp ý, cứ

(2), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10) Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Sđd, t. 5, tr. 286, 286, 286, 292, 292, 324, 298, 298, 298

để cho đồng chí mình sa vào sai lầm sẽ dẫn đến hỏng việc, như vậy chẳng "... khác nào thấy đồng chí mình ốm, mà không chữa cho họ"⁽¹¹⁾; *mặt khác*, gây tác hại ở phạm vi lớn hơn đối với tổ chức đảng, đối với toàn Đảng, khi những cán bộ, đảng viên với biểu hiện "mũ ni che tai" sẽ "khiến cho Đảng xệch xoạc... Đảng xa rời dân chúng"⁽¹²⁾, thậm chí những đảng viên này dần dần sẽ sinh ra thói "không nói trước mặt, hục hặc sau lưng", dẫn đến "sự uất ức và không đoàn kết trong Đảng... để cho bọn vu vơ có thể chui vào hoạt động trong Đảng... để cho khuyết điểm ngày càng chồng chất lại và phát triển ra"⁽¹³⁾, khiến cho quần chúng nhân dân mất lòng tin với Đảng, dẫn đến giảm sút uy tín, ảnh hưởng đến sức chiến đấu và năng lực lãnh đạo của Đảng.

Thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh trở thành tiêu chí phân loại thái độ của mỗi người đối với khuyết điểm và là thước đo đánh giá đội ngũ cán bộ, đảng viên.

Đứng trước những sự việc đúng, sai, tốt, xấu, thiện, ác..., sự lựa chọn, thể hiện thái độ, quan điểm, lập trường của cán bộ, đảng viên là đấu tranh, bảo vệ hay im lặng, né tránh sẽ cho thấy bản lĩnh và tư cách của mỗi người. Từ đó, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã phân thành năm loại thái độ:

1- Thái độ của bọn phản động, nghĩa là "... lợi dụng những khuyết điểm đó và tô vẽ thêm để phá hoại Đảng ta"⁽¹⁴⁾.

2- Thái độ của đảng viên và cán bộ đầu cơ, nghĩa là "Lợi dụng những sai lầm và khuyết điểm đó, để đạt mục đích tự tư tự lợi của họ"⁽¹⁵⁾, lợi mình hại người, "miễn sao mình béo mặc thiên hạ gầy".

3- Thái độ của những đảng viên và cán bộ ươn hèn, yếu ớt, nghĩa là "... sao cũng mặc kệ, sao xong chuyện thì thôi. Không phê bình, không tự phê bình"⁽¹⁶⁾.

4- Thái độ của những người máy móc quá, nghĩa là đối với những người mắc sai lầm, khuyết điểm, họ "... đòi phải đuổi bọn kia ra khỏi Đảng ngay. Nếu Đảng không làm như thế thì họ cho rằng: Thôi, hỏng hết rồi! Do đó, họ đâm ra chán nản, thất vọng. Hoặc họ không làm gì nữa hết. Thậm chí họ bỏ Đảng"⁽¹⁷⁾.

5- Thái độ đúng đắn của người cách mạng là: "a) Phân tích rõ ràng, cái gì đúng, cái gì là sai./ b) Không chịu nổi ảnh hưởng của những chủ trương sai lầm, những phần tử không tốt. Ra sức học tập và nâng cao những kiểu mẫu tốt./ c) Không để mặc kệ. Mà ra sức tranh đấu sửa chữa những khuyết điểm, không để nó phát triển ra, không để nó có hại cho Đảng./ d) Không làm cách máy móc. Nhưng khéo dùng cách phê bình và tự phê bình để giúp đồng chí khác sửa đổi những sai lầm và khuyết điểm, giúp họ tiến bộ./ đ) Đoàn kết Đảng bằng sự tranh đấu nội bộ. Nâng cao kỷ luật và uy tín của Đảng"⁽¹⁸⁾.

Chủ tịch Hồ Chí Minh phê phán nghiêm khắc những cán bộ và đảng viên có biểu hiện thấy sao cũng mặc kệ và gọi tên họ là "bọn thứ ba". Những cán bộ, đảng viên này ứng xử theo lối "dĩ hòa vi quý", "mũ ni che tai", thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh, thái độ này khiến cho cái tốt không có điều kiện này nở, phát huy, cái sai không được phòng ngừa, ngăn chặn kịp thời và đấu tranh loại bỏ...; suy cho cùng, đây cũng là một hình thức tự thù tiêu tinh thần đấu tranh chân chính, một biểu hiện tinh vi của chủ nghĩa cá nhân ích kỷ, hẹp hòi. Người khẳng định, nếu mỗi

(11),(12),(13),(14),(15),(16),(17),(18) Hồ Chí Minh: *Toàn tập, Sđd*, t. 5, tr. 301, 298, 305, 304, 304, 304, 304 - 305

cán bộ, đảng viên đều có bản lĩnh và thái độ đúng “... thì khuyết điểm nhất định hết dần, ưu điểm nhất định thêm lên và Đảng ta nhất định thắng lợi”⁽¹⁹⁾.

Về cách thức “bảo vệ” và “đấu tranh”.

Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng, khi đối mặt với một vấn đề cần đưa ra cách giải quyết, người cán bộ, đảng viên phải xem xét một cách toàn diện, phải phân tích rõ ràng để nhận rõ cái gì đúng, cái gì sai, “... vạch rõ những cái đó, vì đâu mà có khuyết điểm đó, xét rõ hoàn cảnh sinh ra khuyết điểm đó”⁽²⁰⁾. Trong đấu tranh với cái sai, Người căn dặn, tuyệt đối “không làm cách máy móc” mà phải “khéo dùng cách phê bình và tự phê bình”, khéo phê bình sẽ góp phần tạo sự thống nhất về ý chí và hành động, phát huy ưu điểm, sửa chữa khuyết điểm, tăng cường sự giám sát của tập thể đối với đảng viên. Người khẳng định, đảng viên nào dù mắc khuyết điểm, nhưng nếu thật thà tự phê bình, có quyết tâm sửa chữa, dám đấu tranh với sai lầm, khuyết điểm thì mới trở nên đảng viên xứng đáng, chân chính. Người cũng chỉ rõ, tiến hành tự phê bình và phê bình là phải có lý, có tình, trên tinh thần thương yêu đồng chí, tôn trọng nhân cách của mỗi con người.

Rèn luyện bản lĩnh người đảng viên là một việc quan trọng và cần thiết.

Ngay từ năm 1925, trong tập bài giảng ở lớp huấn luyện chính trị cách mạng tại Quảng Châu, Trung Quốc cho những thanh niên Việt Nam ưu tú, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ ra 23 chuẩn mực đạo đức cần có của một người cách mạng chân chính; trong đó, có các chuẩn mực thuộc về bản lĩnh của người cách mạng trên hai mối quan hệ: *Mối quan hệ thứ nhất*, đối với người, cần có bản lĩnh giúp đỡ, nâng đỡ đồng nghiệp, bạn bè; thấy cái hay, cái tốt, cái đẹp của người khác thì phải “bày vẽ” để

họ phát huy, phát triển hoặc khi thấy cái dở, cái chưa tốt ở người khác thì nhất định phải cương trực, thẳng thắn góp ý, nhưng cần chú ý đến cách thức góp ý sao cho khéo léo. *Mối quan hệ thứ hai*, đối với công việc, phải dũng cảm, nghĩa là gặp việc khó phải “có gan” làm; gặp việc chưa đúng phải “có gan” sửa chữa, góp ý; thấy việc sai “có gan” đấu tranh, thấy việc đúng có gan bảo vệ... như vậy, mới đúng là người có bản lĩnh cách mạng, trở thành người đảng viên có nhân cách, đạo đức và phẩm hạnh, mới làm tròn nhiệm vụ cách mạng đầy khó khăn, gian khổ.

Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Đảng ta là một tổ chức rất tiến bộ, đã có những thành tích rất vẻ vang./ Trong Đảng ta, gồm có những người có tài, có đức. Phần đông những người hăng hái nhất, thông minh nhất, yêu nước nhất, kiên quyết, dũng cảm nhất đều ở trong Đảng ta.../ Tuy vậy, không phải là người người đều tốt, việc việc đều hay”⁽²¹⁾, “Đảng viên và cán bộ cũng là người. Ai cũng có tính tốt và tính xấu”⁽²²⁾. Từ đó, Người yêu cầu, mỗi cán bộ, đảng viên luôn có ý thức chăm lo, bồi dưỡng, rèn luyện bản lĩnh cách mạng để có thể xây dựng đội ngũ đảng viên dám đứng ra đấu tranh, bảo vệ cái đúng, làm cho phần chính, phần thiện trong mỗi người ngày càng tăng thêm; để phần tà, phần ác, việc xấu được ngăn chặn và bớt dần.

Đảng Cộng sản Việt Nam vận dụng quan điểm của Chủ tịch Hồ Chí Minh trong rèn luyện bản lĩnh đội ngũ đảng viên hiện nay

Thấm nhuần quan điểm của Chủ tịch Hồ Chí Minh, Đảng ta luôn quan tâm tới

(19), (20), (21), (22) Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Sđd, t. 5, tr. 305, 301, 302, 294

việc rèn luyện bản lĩnh đội ngũ đảng viên. Hơn 93 năm qua, phần lớn cán bộ, đảng viên của Đảng luôn gương mẫu tu dưỡng và rèn luyện đạo đức, bản lĩnh cách mạng, hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao. Đó là những con người luôn đi đầu trên mọi trận tuyến, trong thời chiến cũng như trong thời bình, xứng đáng với vai trò vừa là người lãnh đạo, vừa là người dày tớ thật trung thành của nhân dân. Tuy nhiên, bên cạnh đó, vẫn còn một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên thiếu tu dưỡng, rèn luyện đạo đức và bản lĩnh cách mạng, thoái hóa, biến chất, lập trường tư tưởng không vững vàng; có biểu hiện hoang mang, dao động; có thái độ thiếu quyết đoán, ngại va chạm, sợ đấu tranh, không làm tròn trách nhiệm, bổn phận của mình trước Đảng, trước nhân dân. Nghị quyết Hội nghị Trung ương 4, khóa XI, “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay” đã chỉ ra: “Một số nơi có tình trạng những việc làm đúng, gương người tốt không được đề cao, bảo vệ; những sai sót, vi phạm không được phê phán, xử lý nghiêm minh”⁽²³⁾. Nghị quyết Hội nghị Trung ương 4, khóa XII, “Về tăng cường xây dựng, chỉnh đốn Đảng; ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ”, tiếp tục chỉ rõ một trong 9 biểu hiện suy thoái về tư tưởng chính trị của một bộ phận cán bộ, đảng viên là: “Thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh”⁽²⁴⁾. Những biểu hiện này, dưới cấp độ cá nhân, chính là biểu hiện suy thoái về tư tưởng chính trị của cán bộ, đảng viên; còn ở cấp độ tập thể, chính là biểu hiện của một tổ chức thiếu dân chủ, thiếu tính đoàn kết, tinh thần xây dựng trong nội bộ, vi phạm nguyên tắc tập trung

dân chủ, tự phê bình và phê bình trong sinh hoạt đảng.

Tại Nghị quyết số 05-NQ/HNTW, ngày 20-6-1988, của Hội nghị Trung ương 5 khóa VI, về “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng bảo đảm thực hiện Nghị quyết Đại hội VI của Đảng”, lần đầu tiên, Đảng đưa vấn đề “dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm” thành một tiêu chuẩn để đánh giá cán bộ lãnh đạo, là yêu cầu cần có trong rèn luyện bản lĩnh của đội ngũ cán bộ, đảng viên của Đảng. Đến ngày 16-11-2012, Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XI đã ban hành Nghị quyết số 12-NQ/TW, về “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay”, đặt ra yêu cầu phải có cơ chế, chính sách khuyến khích, bảo vệ cán bộ dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm, đặt lợi ích chung lên trên lợi ích riêng. Phát triển quan điểm của Đại hội XI, Đại hội XII của Đảng đã đề ra phương hướng, nhiệm vụ cần thực hiện trong công tác cán bộ, nhất là ở khâu tuyển chọn và bổ nhiệm cán bộ, sao cho lựa chọn được “những người có bản lĩnh chính trị vững vàng, phẩm chất đạo đức tốt, năng động, dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm giữ các vị trí lãnh đạo, đặc biệt là người đứng đầu”⁽²⁵⁾. Đồng thời, Đảng cũng ban hành Quy định số 08-QĐi/TW, ngày 25-10-2018, của Ban Chấp hành Trung ương khóa XII, về “Trách

(23) Văn kiện Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương khóa XI, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2012, tr. 25

(24) Văn kiện Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương khóa XII, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2016, tr. 29

(25) Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII, Văn phòng Trung ương Đảng, Hà Nội, 2016, tr. 206 - 207

nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, trước hết là Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên Ban Bí thư, Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương”, nhấn mạnh họ phải gương mẫu đi đầu nghiêm túc thực hành tự phê bình và phê bình; thấy đúng phải cương quyết bảo vệ, thấy sai phải quyết liệt đấu tranh; không tranh công, đổ lỗi. Gần đây nhất, tại Đại hội XIII, Đảng ta đã nêu quan điểm, cán bộ, đảng viên phải dám nghĩ, dám nói, dám làm, dám chịu trách nhiệm, dám đổi mới sáng tạo, dám đương đầu với khó khăn, thử thách, hành động vì lợi ích chung. Đây được coi là một trong những tiêu chí quan trọng trong đánh giá và là thước đo bản lĩnh, trí tuệ, phẩm chất và đạo đức cách mạng của đội ngũ cán bộ, đảng viên hiện nay. Ngày 22-9-2021, Bộ Chính trị ban hành Kết luận số 14-KL/TW, “Về chủ trương khuyến khích và bảo vệ cán bộ năng động, sáng tạo vì lợi ích chung”, cụ thể hóa chủ trương “... khuyến khích, bảo vệ những cán bộ, đảng viên dám nghĩ, dám nói, dám làm, dám chịu trách nhiệm, dám đương đầu với khó khăn, thử thách, quyết liệt trong hành động vì lợi ích chung”⁽²⁶⁾. Đây chính là sự kế thừa, phát triển và vận dụng sáng tạo chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh về rèn luyện bản lĩnh đội ngũ đảng viên theo phương châm “thấy đúng phải bảo vệ, thấy sai phải đấu tranh” của Đảng ta trong thời kỳ mới.

Đề tiếp tục phát triển, vận dụng chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh và thực hiện tốt chủ trương của Đảng về rèn luyện bản lĩnh đội ngũ cán bộ, đảng viên trong thời kỳ hiện nay, cần thực hiện một số giải pháp chủ yếu sau:

Một là, tăng cường công tác giáo dục tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống cho cán bộ, đảng viên. Tiếp tục quán triệt sâu sắc chủ

trương, nghị quyết, quy định của Đảng về nâng cao đạo đức, rèn luyện bản lĩnh cách mạng cho đội ngũ cán bộ, đảng viên⁽²⁷⁾. Việc quán triệt phải được thực hiện gắn liền với đẩy mạnh tuyên truyền sâu rộng để cán bộ, đảng viên hiểu rõ mục đích, yêu cầu, tính chất quan trọng của việc rèn luyện bản lĩnh người cán bộ, đảng viên; từ đó, tạo sự đồng thuận, tinh thần quyết tâm, tích cực, tự giác đấu tranh với các biểu hiện sai trái, nhất là trong công cuộc bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh phản bác các luận điệu sai trái, xuyên tạc của các thế lực thù địch hiện nay.

Hai là, xây dựng môi trường rèn luyện, tu dưỡng, phấn đấu của cán bộ, đảng viên; xây dựng cơ quan, đơn vị trong sạch, vững mạnh, duy trì bầu không khí dân chủ, chấp hành kỷ luật, kỷ cương, tạo điều kiện cho họ thường xuyên làm tốt chức trách, nhiệm vụ được giao. Đồng thời, các tổ chức đảng và

(26) Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2021, t. II, tr. 243

(27) Quy định số 101-QĐ/TW, ngày 7-6-2012, của Ban Bí thư, “Về trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo chủ chốt các cấp”; Chỉ thị số 05-CT/TW, ngày 15-5-2016, của Bộ Chính trị, về “Đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh”; Quy định số 55-QĐ/TW, ngày 19-12-2016, của Bộ Chính trị, “Về một số việc cần làm ngay để tăng cường vai trò nêu gương của cán bộ, đảng viên”; Nghị quyết Đại hội XIII của Đảng; Kết luận số 01-KL/TW, ngày 18-5-2021, của Bộ Chính trị, “Về tiếp tục thực hiện Chỉ thị số 05-CT/TW của Bộ Chính trị “Về đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh””; Kết luận số 21-KL/TW, ngày 25-10-2021, của Ban Chấp hành Trung ương, “Về đẩy mạnh xây dựng, chỉnh đốn Đảng và hệ thống chính trị; kiên quyết ngăn chặn, đẩy lùi, xử lý nghiêm cán bộ, đảng viên suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa””;...

mỗi cán bộ, đảng viên phải thực hành nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình, nhằm tạo sự thống nhất về ý chí và hành động, phát huy ưu điểm, sửa chữa khuyết điểm, tăng cường sự giám sát của tập thể đối với cấp ủy, cán bộ lãnh đạo và đảng viên. Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, đây là vũ khí sắc bén và rất cần thiết để đấu tranh, ngăn chặn tiêu cực, suy thoái. Tự phê bình và phê bình phải thực hiện một cách thường xuyên, nghiêm túc. Thông qua tự phê bình và phê bình để đấu tranh khắc phục những biểu hiện sai trái, sai lầm, khuyết điểm; góp phần thiết thực xây dựng tổ chức đảng trong sạch vững mạnh, lãnh đạo cơ quan, đơn vị hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ được giao.

Ba là, xây dựng và triển khai thực hiện quy tắc ứng xử, chuẩn mực đạo đức của cán bộ, đảng viên. Quy tắc ứng xử là các chuẩn mực xử sự của cán bộ, đảng viên trong thi hành nhiệm vụ, công vụ và trong quan hệ xã hội, bao gồm những việc phải làm hoặc không được làm, phù hợp với đặc thù công việc của từng nhóm cán bộ, đảng viên và từng lĩnh vực hoạt động, nhằm bảo đảm sự liêm chính, trách nhiệm và bản lĩnh của cán bộ, đảng viên. Các chuẩn mực và quy tắc ứng xử trong công vụ cần được đề ra theo hướng khuyến khích cán bộ, đảng viên dám thể hiện bản lĩnh, bảo vệ cái đúng, đấu tranh ngăn chặn cái sai. Để làm được điều này, trước hết lãnh đạo cấp cao, người đứng đầu cơ quan, đơn vị phải làm gương, thể hiện tinh thần và thái độ đúng, sẵn sàng đấu tranh, sẵn sàng đối mặt với khó khăn, thử thách.

Bốn là, tăng cường công tác tổng kết, kiểm tra, đánh giá của cấp ủy các cấp về chất lượng, hiệu quả, hiệu lực thực hiện chỉ thị, nghị quyết, quy định về rèn luyện

bản lĩnh cách mạng của cán bộ, đảng viên. Một trong những nguyên nhân khiến cán bộ, đảng viên thấy đúng không bảo vệ, thấy sai không đấu tranh là do công tác tổng kết, kiểm tra, đánh giá chưa được nhận thức đúng và triển khai hành động quyết liệt; có lúc, có nơi, công tác tổng kết, kiểm tra, đánh giá còn tạo ra vùng “ưu tiên” hoặc mắc “bệnh thành tích”, “bệnh hình thức”. Do đó, cần chú trọng kiểm tra, đánh giá năng lực, phẩm chất đạo đức của người đứng đầu cấp ủy, tổ chức đảng các cấp trong lãnh đạo, quản lý; tập trung kiểm tra, đánh giá thái độ tích cực, tự giác của cán bộ, đảng viên trong công việc và đối với nhân dân; tổng kết, kiểm tra, đánh giá kết quả rèn luyện, tu dưỡng đạo đức, lối sống và rèn luyện bản lĩnh cách mạng của cán bộ, đảng viên thể hiện qua hiệu quả, chất lượng công việc được giao.

Năm là, chú trọng công tác thi đua, khen thưởng. Kịp thời nêu gương người tốt, việc tốt, có chính sách thỏa đáng đối với người phát hiện và đấu tranh chống những biểu hiện suy thoái, tiêu cực, những hành vi sai trái. Kiên quyết xử lý nghiêm minh, kịp thời, đúng pháp luật đối với cán bộ, đảng viên vi phạm kỷ luật, hoặc có biểu hiện sai phạm; đồng thời, xây dựng cơ chế khuyến khích việc phát hiện và tố giác hành vi, biểu hiện lệch lạc, sai trái bằng việc mở rộng cơ hội tiếp cận thông tin cho cán bộ, đảng viên và nhân dân; làm tốt công tác tiếp nhận và xử lý thông tin liên quan đến tố giác, tố cáo hành vi sai trái của cán bộ, đảng viên và bảo vệ những người dám lên tiếng, dũng cảm tố cáo hành vi đó, góp phần phát huy tính tích cực, chủ động của cán bộ, đảng viên và nhân dân trong tố cáo và đấu tranh với hành vi sai trái, tiêu cực. □